

Què ens està passant? & 2

UNA ALTRA VIA

ANSELM BARBER LUZ

Hem quedat orfes de bones ideologies capaces de liderar un canvi. La política era més noble que l'ètica segons Aristòtil, perquè tracta de la felicitat pública, del bé comú. Ara les ideologies polítiques s'han impregnat dels mateixos estigmes: electoralisme, economicisme, burocràcia, control mediàtic... per mor del nivell mediocre de l'ètica pública de les generacions presents, i són incapaces de proposar un nou rumb. El darrer experiment de la tercera via, allò del laborisme modern de Blair, va esdevenir una altra il·lusió buida i hipòcrita perquè va acabar fent el joc als qui havia d'aturar els peus. I encara torna a cridar els humils a votar, amb l'amenaça que de malament podem passar a pitjor. Ens trobam amb individus

que no distingeixen el bé i el mal. Persones que cerquen les virtuts seculars per a la felicitat en els centres comercials de cap de setmana. "Ciudadans" que passen absolutament de tot i que ignoren qualsevol deure en eixans urbans cada cop més conflictius. Individus joves i grans que confonen comunitat amb servei públic. Analfabets funcionals creixents que identifiquen la felicitat amb una pausa de l'ansietat que els fa ombra des que van néixer. I una majoria de polítics que en el fons temen oposar-s'hi, capgirar res, i el risc de la incomprensió electoral. (El premi al messianisme de Sarkozy o de Putin, és il·lustratiu).

El culte economicista exigeix grans plusvàlues per a les minories poderoses i sous congelats per a les classes mitjanes i baixes; despeses familiars bàsiques que no deixen d'augmentar. Els ciudadans de peu acaben treballant més i amb més pressió, desencisats. Les institucions

públiques que haurien d'estar per ells, se n'allunyen plenes de buròcrates que desconeixen el compromís social. Són els efectes secundaris de deixar comandar aquesta manera d'entendre l'economia: en la part individual hem enterrat la moral i en la comunitària, hem emmalaltit la política.

El pitjor encara ha de venir, perquè avui els avis, alguns pares i algun devot de l'humanisme donen testimoni de recta i feliç conducta. A mesura que seran rellevats, la confusió i la salvatgia faran estralls. Va succeir i succeeix en llocs on no hi ha herència cultural que faci d'aturall.

Ja que tots els problemes socials s'envien a l'escola, perquè se solucioni als petits allò que manifesten els grans, he pensat que devia ser molt important l'escola. Així que he fet durant cinc minuts un exercici d'imaginació d'una societat occidental sense escoles.

En el primer minut, els nous ho-

mes han perdut la majoria d'amics i els bons records d'activitats compartides amb il·lusió.

En el segon minut, s'han quedat sense la capacitat d'entendre qualsevol idea que no es pugui transmetre en unes imatges o en frases de només 12 paraules.

En el tercer, la cultura d'aquests humans s'ha reduït a coneixements professionals i expressions de passions ordinàries.

En el quart, han començat a pegar-se hostiots per qualsevol fotesa, sense autocontrol, sense reconèixer que són iguals de dignes. S'han segregat per barrades i per països.

I en el cinquè s'han engraixat com monstres ansiosos i disfressats d'artificis, carregats de joies i objectes, en uns carrers plens de fums i fems.

Si la nostra societat no aguanta l'experiment de perviure sense escoles és senyal que està tan malalta que acabarà assassinant

també l'escola.

Hem salvat molts altres obstacles i barreges ideològiques en la història. Però em dol esperar per les generacions que sacrifiquem inútilment, ebris d'una fe irracional en la modernitat que ens impedeix reaccionar. Cal tornar d'immediat a la moral, a la recta conducta, a distingir què és important de què és una fotesa per molta audiència que ho avari. És hora del retorn a la gent recta, a la saviesa de les virtuts, a les coses ben fetes. És hora que els partits i les institucions es carreguin de canvis per atendre les persones. Les persones haurien de ser més importants que aquestes economies, no es poden relegar a un mercat a qui només l'interessen consumidors o a una burocràcia que viu de la distància dels ciudadans. Créixer no és augmentar, és millorar. Coratge per renovar unes ideologies que ens alliberin d'aquesta modernitat plena d'efectes secundaris.

CARTAS DE LOS LECTORES

Incrementar el reciclaje

El saneamiento urbano es la necesidad básica que debe satisfacer toda comunidad para preservar la salud de la población a través de una provisión normalizada de agua potable así como la eliminación higiénica y racional de los residuos y aguas utilizadas.

La gestión de estos servicios básicos se ha convertido en el centro de las preocupaciones de los políticos locales bien sea como factor económico o como componente esencial de la calidad de vida de los ciudadanos.

Y todo ello por la importancia que una correcta gestión de los mismos derivan hacia la preservación y su impacto sobre el medio-ambiente.

A nivel mundial encontramos, cada vez mas generalizado, lo que comúnmente denominamos como reciclaje, factor prioritario para minorar los efectos de los residuos sólidos urbanos (RSU) sobre el medio-ambiente, contrastando los efectos negativos de los residuos con la recuperación y posterior reutilización de materiales de deshecho, como papel, cartón, vidrio, metales, etc.

Es la conciencia humana y nuestro propio espíritu de supervivencia la que nos debe ayudar para que cada vez sea mayor el numero de residuos llevados a reciclar.

Pero pese a todas las campañas

de sensibilización siempre nos llega el frío de sopetón y nos silla con el abrigo cambiado. Deb: ser por nuestros tópicos existenciales, agravados por las decisiones tomadas o ignoradas en la última cumbre de Bali. A las mesas balinesas con treinta y dos platos que provocaban atascos en las conducciones orgánicas de los representantes de ciento noventa países que solo discutían sobre una coma, un verbo, se contraponen la preocupación de los ciudadanos por el cambio climático y la preservación de la Madre Tierra. Y según qué noticiero nos arrille el encuentro de Bali ha sido un "éxito", un fracaso o aguanta mientras siga acumulando ganancias. Pero lo único cierto es que desde sus esquemas y posiciones globalizadoras y economicistas empiezan a darse cuenta, de que la Tierra y el medio-ambiente son valores fundamentales. Mientras a los ciudadanos de a pie nos cuesta adivinar la mayor de las veces en qué bolsa depositar nuestros residuos, mortificados algunos días hasta la desesperación en la búsqueda del correspondiente contenedor, que nos esperan desperdigados de forma ilógica por las calles de nuestros pueblos. Y nos puede dar un soponcio, un calambre, o un espasmo al ver y comprobar como al poco tiempo esos elementos residuales que han sido por nosotros separados acaban en los elementos de recogida o en los vertederos mezclados sin

remisión y sin ser tratados en las condiciones adecuadas y recomendadas por los científicos.

"Sólo después de que el último árbol haya sido cortado, el último río envenenado, el último pez pescado... hasta entonces el hombre no entenderá que el dinero no puede comerse".

IÑAKI SILVEIRA LORENZO
Ciudadella

Gràcies Vive Menorca

Un any mes em instal·lat, al Pavelló del Menorca Bàsquet, les nostres taules per recaudar doblers per ajudar als nostres fillets malalts de càncer. Desde ASPANOB agrair a tots els qui han col·laborat perquè açò sigui possible i com sempre desitjar al Vive Menorca la seva permanència a l'ACB.

Gràcies per la vostra solidaritat i a tothom Bon Nadal.

ASPANOB
Mahón

Felicítació i Agraïment

La Junta Directiva, plantilla i Còs Tècnic del Club Esportiu Mercadal vol felicitar en primer lloc al CE Ferreries pel títol de Copa de categoria Regional Preferent aconseguit el passat dissabte. També volem agrair tant l'assistència a la final, tot i el mal temps que va fer, com el comportament de tots

els aficionats, molt especialment als socis i simpatitzants del CE Mercadal, amb menció especial per als membres de les categories menors del nostre club, que van aguantar tot el partit baix la pluja amb esportivitat, tot i la decepció de perdre.

Esperam tornar a trobar-nos a la final l'any que ve.

LA JUNTA DIRECTIVA
DEL CE MERCADAL

Mi mejor regalo de Reyes

No les voy a pedir nada, tengo la gran suerte de tenerlos, mi familia, mis verdaderas amistades que me lo han demostrado, todos ellos son mi regalo de Reyes, mis joyas preciadas auténticas y verdaderas.

En cierta ocasión mantenía una conversación con una persona, que al escucharla me dio pena, me dio un consejo que jamás usaré.

Me dijo: si no puedes vencer a tu enemigo únete a él, qué pena que considere tiene enemigos y es tan falsa que se une a ellos.

Yo jamás he considerado ni lo haré a nadie mi enemigo, no juego a batallas ni traiciones, los que no quieren mi amistad no existen, no los conozco, los ignoro, pero no son mis enemigos, no tengo enemigos ni voy por detrás escondiendo la cara.

Ojalá nos volvamos más hu-

manos, menos envidiosos, menos estrés, más sonrisas y habría más felicidad y seamos humanos con los animales, podemos aprender mucho de ellos.

Que los Reyes quiten el hambre, traigan la paz y salud para todos.

Felices Fiestas.
ANTONIA BOSCH GENER
Ciudadella

Agradecimiento a los colaboradores

La Asociación de Empresas de Fontanería, Gas y Calefacción de Menorca, FONGAME, celebró hace unos días la festividad de su patrón, Sant Eloi. A tal efecto, y en el transcurso de una cena, en la que asistieron un buen número de asociados, se hizo entrega a los asistentes de diferentes obsequios aportados por las empresas suministradoras del sector.

Por ese motivo esta Asociación quiere agradecer a las siguientes empresas su colaboración: Coinsa, Dielectro Balear SA, Tolo Florit SA, Menorca Socias y Rosello SA, Joan i Jordi, Espá, Jimten, Electromecánica Menorquina SL, Pau Arquimbau, Servigrup, Petróleos Menorquines, A. Palliser, Comercial Jaype SA, y a través de la misma: Cilit SA, Bombas Grundfos España SA, Rothenberguer SA, Gebo Ibérica SA.

ASOCIACIÓN
FONGAME